

КИЇВ—БАСТИОН ЕВРОПИ ПРОТИ АЗІЇ

II.

Приєднання до Польщі в другій половині 16 століття у зв'язку з боротьбою, що спалахнула між католицькою і православною церквами, збуджує національний дух опору українства. Уперше постає сві-

домий український національний рух, — задовго до того, як поширюється національна чи краще народні ідеї між іншими народами Європи, — знаходячи своє військове виявлення в запорозьких козаках. Підтримає київським духовенством і міщенством, козацьке військо впродовж десятиліть веде проти польських панів запекті війни, що раз-у-раз спалахували знову. Проте, не зажаючи на війни й нестатки, Київ саме під цей час знову кутурно підноситься. Будують школи й церкви. 1620 року Богоявленське братство дістає права мати школу. Вона стає осно-

вою Києво-Могилянської Академії, найстарішого університету пізнішої російської держави. Тим часом як у Москві ще панує найтемніше варварство,— „вбрання, одяга, звичаї, все там татарське“, — згадує мандрівник про тодішню Москву, — в Києві квітауть мистецтва й науки. „Усі вміють у Козацькій Землі чигати й писати“, — пише з України посол німецького імператора. Ків знову є крайній форпост європейської культури проти азійського вірзарства.

Найважчого підченіння досягне боротьба проти поляків з року 1648 у могутньому повстанні великого гетьмана Богдана Хмельницького. Він здобуває нищівну перемогу над польським військом і з триумфом вступає до Києва. Хмельницький визволяє Київ і Лізобере кіну Україну від польської державної унії та зтворює незалежну українську державу, яка проте є надто слабкою, щоб відстояти себе від своїх численних ворогів. Київ уже незабаром попадає в дедалі більшу залежність від владно поширюваної московської, нині російської держави. Цього не можуть змінити й жорстоке повстання та війна, яку веде гетьман Іван Мазепа разом із шведським королем

Мазепинська доба є для Києва дібою найвищого розвитку. Чим далі ширше запроваджується західноєвропейська культура і вільність. Тоді, як Росія лишалася осторонь від усіх західних мистецьких течій, козацьке бароко створює тут будівлі незвичайної краси. Як культурний осередок азійської Української Держави, Київ у 17 і 18 століттях набуває, передусім своєю відмінною школою, великого значення для змієї цірської держави, але злишається до скажування гетьманцем Катериною II в основі українським, тобто з'хідноєвропейським, містом. Хоча Росія — Московщина тепер також примусово „европізується“ своїми царями, проте там західноєвропейські форми лягають тонким шаром на азійську основу. Однак Київ та Україна й надалі глибоко європейські, через що й займають ворожу позицію проти варварської Москви. Лише після 1764 року починається ще більш посилювана в 19 столітті русифікація через військо, урядництво та купецтво, внаслідок чого Київ дедалі більше дістає відбиток російського губерніального міста. Та й жиди, які в часи українського панування не могли стати твердою індою в Києві, з'являються туди дедалі більше.

Проте, не зажаючи на урядовий гніт, саме в Києві українці починають протидію. Заснований у 1834 році Університет св. Володимира стає збрівим пунктом націоналістичного руху, українського опору в Москві. Коли в 1917 році розпалася цірська Росія, Київ перетворюється на осередок нової Української Держави, стоять на схороні Східу Європи, поки не піде під тиском більшевицьких орд. Але ця боротьба не зникла. Всупереч будь-яким переслідуванням Київ лишається для червоної Росії найнебезпечною центром опору. Тут проглядом 23 років бореться єдина, дійсно страшна для московських володарів у Кремлі противолодійна організація в середині Советського Союзу. Вона налічує десятки тисяч членів і має прихильників з-поміж усого українського народу, аж до кабінетів членів українського советського уряду. Не один раз Москва посилає весь „комуністичний“ український уряд із урядових крісел просто на лаву підсудних. Але Київ — Україна для Москви ненадійні.

Сьогодні в Києві стоїть німецьке військо. Московщина — напередодні катастрофи. Київ готовий знову взяти на себе завдання — бути бастіоном Європи проти Азії.